

Antwoord op schriftelijke kamervragen van Mevrouw H. Neppéus (VVD Tweede Kamerlid) over taxatierapporten bij import van auto's en antwoord van staatssecretaris Weekers (Financiën) (ontvangen 23 december 2010).

AH 920 / 2010Z18594

Commentaar van F. Bolsenbroek (Bolsenbroek Van den Boogaard & Partners b.v.) ingevoegd.

1

Bent u bekend met de artikelen in De Telegraaf over BPM bij import van auto's? 1)

Ja.

2

Is het waar dat er aan de ene kant fraudepraktijken zijn, maar dat er aan de andere kant ook sprake is van bonafide import van auto's?

Uiteraard gaat het in verreweg de meeste gevallen over bonafide import van auto's. Daarnaast komt het ook voor dat frauduleus wordt gehandeld of wordt gemanipuleerd met het doel zo weinig mogelijk BPM te moeten betalen.

FB: Dat is natuurlijk een inkopper! Verder zou de SS zich af kunnen vragen of dié aangiften die er op gericht zijn "zo weinig mogelijk BPM te betalen" dan ook automatisch gekoppeld moeten worden aan "frauduleus handelen". Ons belastingsysteem zit nu eenmaal zo in elkaar dat je "zo min mogelijk" belasting mag betalen mits dit niet wordt ingegeven door valse aangifte of frauduleus handelen.

3

Is het waar dat bij de bonafide parallelimport er veel problemen zijn met taxatierapporten, ook als die van erkende taxateurs komen en waarom kost het hele proces zoveel tijd?

Taxatierapporten worden in beginsel aanvaard als ze – zoals is voorgeschreven – zijn opgesteld door een erkende taxateur. Aangiften die zijn gebaseerd op een taxatierapport dat aan de eisen voldoet worden dan ook zonder nadere vragen afgewerkt.

FB: Wat is een erkende taxateur en wat zijn de richtlijnen voor om erkende taxateur te kunnen zijn??

Verder is het zo dat een taxatierapport inderdaad "in beginsel" worden aanvaard. Dat is namelijk een wettelijke verplichting gekoppeld aan het niet mogen weigeren van een belastingaangifte. Maar dat is iets wat de BD / BPM ook pas sinds kort door heeft. Nadat het taxatierapport is aanvaard volgt vervolgens een naheffing BPM. In het geval van ons bureau is dat in 95% van de aangiften met taxatierapport het geval. Maar... beter een naheffing tegen welk bedrag je bezwaar kunt maken, dan teveel BPM aangegeven hebben waarna bezwaar maken veel minder eenvoudig is. "Een taxatierapport dat aan de eisen voldoet" is in de praktijk van de BD een taxatierapport dat een voor de BD logische waarde toont. Die waarde wordt door de BD geregistreerd op basis van de aankoopfactuur. BPM is echter geen factuurbelasting. Daarom maakt 95% van onze klanten dan ook bezwaar tegen de naheffing. Dat levert vervolgens aan beide zijden onwerkbaar situaties en niet werkbare werkdruk op.

Er zijn echter gevallen waarin een taxatierapport wel vragen oproept. Daarbij is te denken aan rapporten waarin de getaxeerde waarde in sterke mate afwijkt van de prijs die voor de auto is betaald. Dan gaat het bijv. om een auto waarvoor € 40.000 is betaald, terwijl de getaxeerde waarde op € 30.000 is gesteld. Ook komt het voor – wanneer het een zgn. schadeauto betreft – dat de schade op een dermate hoog bedrag wordt gesteld dat er sprake is van een negatieve waarde terwijl er in het buitenland wel een aanzienlijk bedrag is betaald voor die auto.

***FB:** “Erkende taxateurs” die de ontwikkelingen van waardebepaling in het kader van deze materie hebben gevolgd, zijn gehouden zich te richten op de jurisprudentie die uit deze ontwikkelingen zijn ontstaan. Doen zij dat niet, dan blijkt hun waardebepaling in geschil geen stand te kunnen houden. In dit kader is de rode draad in diverse uitspraken van rechtbanken en gerechtshoven dat de waarde “objectief” moet worden bepaald en juist niet op de factuur. Objectieve waardebepaling komt tot stand aan de hand van herleidbare gegevens welke ontleend kunnen worden aan duidelijk marktonderzoek (moeilijk v.w.b. handelsprijzen aangezien handelsprijzen niet op Internet staan), of koerslijsten voor de handel in gebruikte auto’s. Dat laatste kan wél. Nu er meerdere koerslijsten mogen worden toegepast, wordt logischerwijze door aangevers aansluiting gezocht bij die koerslijst die de laagste waarde weergeeft. Op dat moment zijn onderhavige “problemen” begonnen! De BD blijkt in de praktijk “vinnig” te reageren wanneer naar de onderkant getaxeed wordt.*

Wanneer¹ deze situaties zich voordoen worden aanvullende vragen gesteld aan de aangever met daarbij het verzoek te verklaren waardoor het verschil tussen de inkoopprijs in het buitenland en de aangegeven inkoopwaarde in Nederland wordt veroorzaakt. De belanghebbende krijgt een termijn van 14 dagen om een nadere onderbouwing te geven voor het gesignaleerde verschil tussen de taxatiewaarde en de inkoopprijs. Hij kan daarvoor nadere documenten overleggen of een verklaring geven.

***FB:** Indien een koerslijst een lagere waarde dan de inkoopfactuur laat zien en vervolgens wordt toegepast (zonder taxatierapport) in een BPM aangifte, volgen geen “aanvullende vragen”. Dàt is erg onrechtvaardig! Een taxatierapport wordt namelijk enkel dan toegepast als een auto niet in een gemiddelde staat (waar koerslijsten van uitgaan) verkeert. Controle van de BD dient zich dan ook NIET te richten op de daadwerkelijk betaalde prijs maar op de al dan niet daadwerkelijke afwijking van die gemiddelde staat! Dat gebeurde tot 12 augustus jl ook door middel van contrataxaties in opdracht van de BD. Deze werkwijze is echter verlaten. Naar mijn mening omdat contrataxaties in bezwaar/beroep zelden stand hielden vanwege de zéér matige kwaliteit in relatie tot het aanvankelijke taxatierapport.*

¹ Binnenkort zal ik in de Uitvoeringsregeling BPM expliciet de verplichting opnemen dat een aangever die de aangifte heeft opgesteld op basis van een taxatierapport desgevraagd een kopie van de inkoopfactuur en het betalingsbewijs moet overleggen. De betaalde inkoopprijs kan onder omstandigheden een aardige indicatie geven van de werkelijke inkoopwaarde. Ook zal in het taxatierapport een verklaring van de taxateur worden geëist omtrent de juistheid van de opgegeven waarde en de daadwerkelijke fysieke opname van de auto. Door de introductie van deze verplichtingen zal naar verwachting het aantal aangiftes op basis van evident te lage taxatiewaarden afnemen.

Ik onderschrijf de noodzaak van “fysieke opname” van een auto voor het grootste deel van de te taxeren auto’s. Er is echter ook een deel te taxeren auto’s waarbij een “fysieke opname” door de taxateur niets toevoegt aan een eventuele “virtuele opname”. In het kader van verzekeringstaxaties voor verzekerde schade wordt al sedert enkel jaren de schade virtueel getaxeed. Zelf ben ik overwegend voorstander van fysieke opname van een schadeauto. Schadevrije auto’s kunnen echter met de huidige technieken uitstekend virtueel getaxeed worden. De verantwoordelijkheid voor de juistheid van de taxatie ligt te allen tijde bij de betrokken taxateur. Aanvullende overheidsregels zoals thans door de SS voorgestaan, geven blijk van onwenselijke overheidsbemoeienis waarvan de overheid nu juist zegt af te willen. Wanneer de term “erkende taxateur” nader zou worden gedefinieerd door diens deskundigheid bijvoorbeeld te koppelen aan een certificering zoals deze bestaan binnen de beroepsorganisaties van de Federatie Taxateurs Makelaars en Veilinghouders voor roerende zaken (Federatie TMV) en de Stichting Verenigd Register Taxateurs (VRT), kan de SS invulling van de taxatieregels -niet dwingend- aan deze organisaties overlaten en daarop vertrouwen. Door zich uitsluitend te beperken (of juist níet te beperken) tot “erkende taxateurs”, laat de BD cowboy-taxateurs toe die door hun buurman “erkend” kunnen zijn. Op die wijze schept zij haar eigen probleem. Ik pleit vóór een nadere duiding van het begrip “erkend” en tégen aanvullende regels en vaktechnische bemoeienis als voornoemd.

De aangifte wordt afgehandeld zodra het aanvullende bericht van de aangever is binnengekomen. De totale tijd die is gemoeid met de finale afwikkeling van de aangifte wordt daarmee grotendeels bepaald door de aangever zelf. Wanneer geen goede verklaring voor het verschil wordt gegeven stelt de Belastingdienst de waarde op een bedrag, dat de werkelijke waarde benadert. Dit kan gebeuren aan de hand van de waarde van een vergelijkbare auto zoals die is opgenomen in een algemeen inde handel gebruikelijke koerslijst of aan de hand van de inkoopprijs van de auto.

***FB:** Dat de gemoeide tijd grotendeels wordt bepaald door de aangever zelf is NIET waar! In onze praktijk blijkt aantoonbaar dat zelfs wanneer de zelfde dag de "verklaring" wordt afgegeven de afwikkeling van de aangifte tot 2 weken nadien op zich laat wachten. Met de inhoud van de verklaringen wordt, (enigszins afhankelijk van het behandelende kantoor / de "BackOffice") hier totaal niet naar gekeken wordt en rücksichtslos een naheffing wordt opgesteld op basis van de factuur of de koerslijst met de laagste waarde. Wanneer de BD nu zelf de "werkelijke waarde" bepaald, wordt in het geheel voorbij gegaan aan objectieve meetgegevens voor deze werkelijke waarde. Op 29 december jl werd deze situatie mij schriftelijk bevestigd door xxx, werkzaam op de Back Office xxx. Xxxx sprak daarbij de wens uit dat deze situatie op zéér korte termijn eindigt door bevestiging of ontkrachting door de rechter.*

4

Wat gaat u doen om de bonafide import en taxatie minder tijdrovend te maken voor betrokkenen?

De aangiften van bonafide aangevers worden direct na binnenkomst behandeld. Dat betekent dat wanneer het taxatierapport en de aangifte geen aanleiding geven tot nadere vragen binnen enkele werkdagen het zogenoemde fiscaal akkoord (het signaal aan de RDW dat het kenteken kan worden afgegeven omdat alle belastingen zijn betaald) kan worden doorgegeven.

***FB:** Wanneer is een aangever bonafide en wanneer malafide? Aan de hand van welke objectieve maatstaven wordt dit bepaald?*

Hierin zit ook de termijn waarbinnen betaling van de BPM moet hebben plaatsgevonden. Dit bedrag is al op de dag van behandeling van de aangifte (d.w.z. een werkdag na indiening) bij de aangever bekend. Het hangt van de aangever af hoe snel vervolgens wordt betaald. Ik ben van mening dat dit proces niet tijdrovend is. Dat het proces langer duurt wanneer aangifte en taxatierapport aanleiding geven tot vragen, vloeit voort uit de verplichting die de Belastingdienst heeft om op zorgvuldige wijze de aangifte te beoordelen en nadere actie te ondernemen wanneer het te betalen BPM-bedrag zoals dat voortvloeit uit de aangifte duidelijk te laag is.

***FB:** Is de gehanteerde maatstaf om te bepalen dat een aangifte "duidelijk te laag is" wel objectief genoeg? Is deze maatstaf vervolgens rechtvaardig genoeg in relatie tot -conform de zelfde maatstaf te beoordelen- "(te) lage BPM aangiften" die gebaseerd zijn op koerslijsten voor gebruikte auto's? De mening van de SS aangaande "niet tijdrovend" strookt duidelijk niet met de praktijk waarin taxatieaangiften gefrustreerd en ontmoedigd worden door de afwikkeling tot 2 weken langer dan andere aangiften te laten duren zelfs wanneer de zelfde dag nog "aanvullend bericht van de aangever" volgt.*

Uiteraard is er altijd bezwaar en beroep mogelijk tegen de beslissingen van de inspecteur.

***FB:** De praktijk is dan ook dat bijna iedere taxatieaangifte leidt tot bezwaar en naar het nu lijkt ook tot beroep. De eerste bezwaartermijnen (18 weken na datum betaling van de naheffing) verlopen rond deze periode en worden afgewezen. De BD laat de beoordeling van haar beleid dus doelbewust over aan de rechtbanken die over deze situaties al eerder nadelig voor de BD oordeelden. De BD handelt naar mijn mening dan ook “tegen beter weten in” met alle financiële gevolgen (mogelijkheid van veroordeling tot vergoeding van werkelijke proceskosten) van dien.*

- 1) De Telegraaf, 30 oktober 2010 en 13 november 2010